

ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ

Դեկտեմբերի 23 և 24 օրերին, շաբաթ և կիրակի, կրկնակի ուրախության և հոգևոր մխիթարության օրեր եղան Մայր Աթոռ ս. Էջմիածնի համար: Այդ օրերին հոգևոր ճեմարանի նախկին շրջանավարտ Հովհաննես արկ. Գրվիզյանը և Բյուզանդ արկ. Գալաթյանը ստացան քահանայական ձեռնադրություն:

ԿՈՉՈՒՄ

Ծաբաթ երեկոյան, կիրակամուտքի ժամերգության ավարտին, տ. Արսեն եպս. Բերքերյանի ձեռամբ կատարվում է նորընծաների քահանայական կոչման կարգը՝ խարտավիլակությամբ տ. Մասիս վրդ. Գալուստյանի:

Արարողության ընթացքում նորընծաները հանձն են առնում «ամենայն պատրաստությամբ և առանց ձանձրանալոյ կալ ի պաշտօն Աստուծոյ և ոչ խափանել զգործն Աստուծոյ վասն մարմնաւոր գործոյ»:

Տ. Արսեն եպիսկոպոսի՝ կոչեցյալներին ուղղած «Օրհնեսցէ զձեզ Տէր ի Սիոնէ, այն որ բնակեալն է յերուսաղէմ» մաղթանքից հետո, խարտավիլակ հայր սուրբը վկայում է ընծայալների մտավոր և հոգևոր քարեմասնությունների մասին՝ նրանց արժանի նկատելով քահանայական ձեռնադրության:

Խարտավիլակի վկայությանը հաջորդում է ընծայալների ուխտադրությունը՝ հետևելու և աշակերտելու Հայաստանյայց առաքելական եկեղեցու սրբազան և ուղղափառ Հայրապետներին:

Արարողության ավարտին ընծայալները հրապարակաւ արտասանում են ս. Գրիգոր Տաթևացու կողմից տաճմանված Հայաստանյայց եկեղեցու «Հաւատոյ խոստովանութիւնը»՝ ըստ Ձեռնադրության Մաշտոցի. «Ունիմք զդասանութիւն ուղղափառ հաւատոյ... ընդ սուրբ Հայրապետսն»:

ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

Երկու նորընծաների ձեռնադրությունը կատարվում է դեկտեմբերի 24-ին, կիրակի օրը, ս. պատարագի ընթացքում: Օրվա պատարագիչն է տ. Արսեն եպիսկոպոսը: Այսօր ևս Մայր Աթոռը ապրում է կրկին ուրախության պահեր: Բոլորի ուշադրության առարկան են դարձել նորընծաները, որոնք կամուփն և գիտակից նվիրումով պատրաստ են իրենց ողջ կյանքը կապելու Մայր Աթոռ ս. Էջմիածնի ծառայության հետ:

Պատարագն արդեն սկսվել է: «Ձի ողորմած և մարդասէր ես Աստուած» աղոթքից հետո դպրաց դասը երգում է. «Այսօր Աստուածութիւնն զուարճանայ» քահանայական

ՄԻ ՊԱՆԱ ԶԵՆՈՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆԻՑ

ՄԱՅՐ ԱԹՈՐԻ ՍԱՐԿԱՎԱԳԱՅ ԽՈՒՄԲԸ Ս. ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՏՈՆԻՆ ԼՈՒՍԱՐԱՐԱՊԵՏ Տ. ՀՈՒՍԻԿ ՍՐԲԱԶԱՆԻ ԵՎ ՀՈԳԵՎՈՐ ԾԵՄԱՐԱՆԻ
ՏԵՍՈՒՉ Տ. ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՎԱԳ. ՔԱՀԱՆԱ ՄԱՐՈՒՔՏԱՆԻ ՀԵՏ

ձեռնադրության շարականը, որից անմիջապես հետո ձեռնադրյալները ծնրադիր առաջնորդվում են ս. խորանի առջև ու, դառնալով դեպի հավատացյալ խումն բազմությանը, ձեռամբարձ, հրաժարվում են աշխարհից՝ կոչվելու համար «...ի սարկաւազութենէ ի քահանայութիւն, սրբոյ եկեղեցւոյ ի սպասաւորութիւն՝ ըստ վկայութեան անձանց իրեանց և ամենայն ժողովրդեան»:

Ապա ձեռնադրյալները ծնրադիր մոտենում և բոլորվում են ձեռնադրիչ սրբազան հոր Աթոռի շուրջ: Սրբազանը իր ձեռքերը խաչաձև դնելով յորաքանչյուր ընծայալի գլխին, արտասանում է «Ես դնեմ զձեռս ի վերայ տրա և դուք ամենեքեան աղօթս արարէք, զի արժանի լիցի սա քահանայութեան, անարատ պահել առաջի սեղանոյ Տեառն Աստուծոյ» աղոթքը:

Օրհնությամբ և աղոթքով նորընծաներին շնորհվում են քահանայական փիղոն, սաղավարտ, փորուրար, շուրջառ: Ապա հրնչում է «Խորհուրդ խորին» քահանայական զգեստավորման մեղեդին:

Այնուհետև ս. պատարագը շարունակվում է մինչև «Ողջոյն»:

ՕԾՈՒՄ

Օծումը ձեռնադրության խորհրդի ամենահուզիչ և արտագրավ պահն է: Ձեռնադրիչ սրբազանը սրբալույս մեռոնով օծում է նորընծաների ճակատն ու ձեռքերը և նրանց շնորհում նոր անուններ: Հովհաննես սարկավագը վերանվանվում է տ. Մյուռոն քահանա և Բյուզանդ սարկավագը՝ տ. Առաքել քահանա:

Սրբալույս մեռոնի օծումից հետո նորընծայալները տալիս են իրենց առաջին օրհնությունն ու խաղաղությունը ժողովրդին: Երբ սարկավագը խորանից ձայնում է՝ «Ողջոյն տուք միմեանց, ի համբոյր սրբութեան», Մայր Աթոռի միաբանությունը բարձրանում է ս. խորան՝ ստանալու համար օծյալներից առաջին ողջոյնը և այն փոխանցելու հավատացյալներին:

Քարոզի պահն է: Տ. Արսեն եպիսկոպո-

սը խոսում է օրվա հանդիսության նշանակության մասին խրատական մի քարոզ՝ «Այսօր զուարթացեալ և հաստատեալ... առ հասարակ... զՏէրն բարերար ընդ մեզ տեսանեմք յառաջնորդութիւն» (Ս. Վարդանի ճառից) բնաբանով:

ՎԵՂԱՐԻ ՏՎԶՈՒԹՅՈՒՆ

Նույն օրը, երեկոյան ժամը 17-ին, ժամերգության ավարտին, Մայր տաճարում տեղի է ունենում երկու նորօծ քահանաների վեղարի տվչության օրհնությունը՝ ձեռամբ տ. Արսեն եպիսկոպոսի:

Դարձյալ կարդացվում են աղոթքներ և ս. գրական ընթերցումներ, որպեսզի Աստված անասան պահի նրանց իրենց կուսակրոն կոչման և կարգի մեջ:

Ապա սրբազանը հանում է նրանց սարկավագական ջրբուրդը, որը խորհրդանշում է հին մարդը, և նրանց գլուխները ծածկում հայկական վեղարով՝ որպես հոգևորապես նոր ծնված մարդկանց:

Արարողության ավարտին նորընծաները առաջնորդվում են Վեհարան, ուր Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը նրանց ընդունում է ուրախությամբ և, շնորհավորելով նրանց ձեռնադրությունն ու վեղարի տվչությունը, տալիս էր հայրական օրհնությունն ու պատգամները:

*
*
*

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը ջերմորեն և ուրախությամբ շնորհավորում է Մայր Աթոռի երկու երիտասարդ և խոստումնալից միաբանների ձեռնադրությունը՝ այն վստահությամբ, որ նրանք կլինեն «մշակք առանց ամօթոյ» և կարդարացնեն Հայոց Հայրապետի մեծ վստահությունը և իրենց ողջ կյանքը գիտակցորեն և անսակարկ կնվիրեն հայ եկեղեցու հոգևոր սպասին ու տարիների ընթացքում իրենց սրբակրոն վարքով և անշահախնդիր ծառայությամբ կհանդիսանան հայ եկեղեցու արժանավոր և համեստ պաշտոնյաներ:

